

AGRICULTURA

REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

Director: AUGUST MATONS

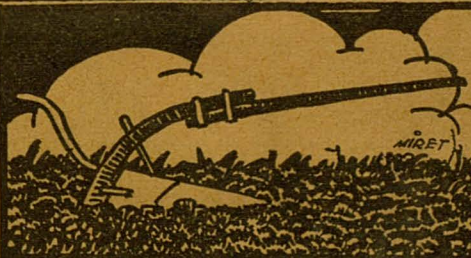
Col·laboradors:

Ex-Professors i tècnics del Departament d'agricultura de la Mancomunitat de Catalunya

Any X

5 de gener de 1926

Núm. 1

AGRICULTORS! ADOBEU AMB POTASSA DE SÚRIA

DE PRODUCCIÓ NACIONAL

Extreta de les MINES DE SÚRIA (Catalunya)

No vulgueu pagar més car un producte estranger quan podeu trobar-lo del país, reunint immillorables condicions per a l'agricultura

Demaneu la nostra Agenda Agrícola per a 1925, que es enviada gratuïtament a tothom qui ho sol·licita

PER A INFORMES I PREUS A LES AGÈNCIES I A
MINES DE POTASSA DE SÚRIA, S. A.
(DIRECCIÓ COMERCIAL)

Carrer del Consulat, 1 (Gran Via Laietana)

BARCELONA

Per correu a APARTAT N.º 891, BARCELONA

Els seus garrins cecats en quatre mesos!

Per a la cria ràpida dels garrins desmamats, la ració diària ha d'ésser concentrada (1:4). Ni els grans ni les farines vegetals basten per a aquestes curtes racions. Amb l'addició en el menjar diari d'UN ALIMENT ANIMAL COMPLET, com la

Farina de Peix fresc ATLANTIC

sos garrins avancen molt, fortifiquen sa ossada, engreixen en poquíssim temps i arriben a son desenrotllament total, aptes per a la matança.

120 dies després de desmamats

Representant per a Espanya i ses possessors:

Enric Teixier GRANOLLERS
(BARCELONA)

Riquesa garantitzada per anàlisi recent i rigorosament autèntic Res de les taules d'alimentació en desús

80 a 85 % Proteïnes i
Fosfats; 7 % Calç

TRACTORS AGRÍCOLES "CLETRAC"

Tipus Tanc

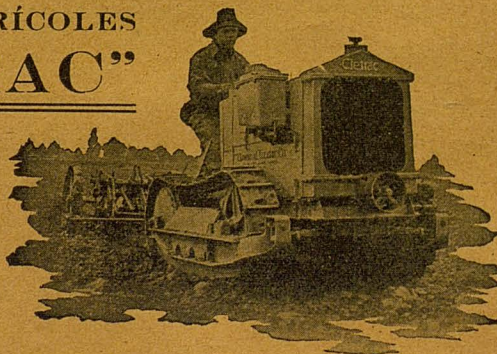
Reconeguts pels tècnics com els de major rendiment i de més utilitat per a tota classe de cultius.

Tot agricultor progressiu i amant dels seus interessos que desitgi augmentar considerablement el producte de ses finques, deu enterar-se dels avantatges que ofereix el

"CLETRAC"

Tipus W 14/22 HP.
per a tota classe de cultius
Pessetes: 12.000

Tipus F 9/16 HP.
per a vinyes, horts i petites propietats
Pessetes: 7.000

Aparells complementaris de totes classes i marques, a preus considerablement reduïts

Demanar catàlegs i proves al representant general a Espanya:

AUTOMÓVIL SALÓN
TRAFALGAR, 52 - BARCELONA

OLIVERS ARBEQUINS

L'OLIVER ARBEQUI, que de temps immemorial proporciona plètòriques collites a la molt coneguda comarca oleàcia d'Urgell, va creixent ses excepcionals aptituds a altres regions, fins al punt de reemplaçar amb feliç èxit a altres varietats d'asenyalada apreciació, i poc a poc es veuen ampliades àrees immenses de cultiu fins dominar a les comarques que l'han assajat.

Realça l'estimació d'aquest arbre sa gran resistència a les sequedats, com ho demostra el que molts terrenys de secà amb precipitacions interiors a 300 mil·límetres per any, viu, prospera i fructifica el ARBEQUI.

El veureu ben dret en les costats pedregosos, frondós en les terres soltes i sempre verd en les arenès i fins en els llocs menys favorecuts. En les terres de calç, com també en les argilèniques mediant treballs d'artífic a propiats a rompre sa compactivitat, arriba a donar produccions que van en continu augment i que poden ésser realment elevadíssimes quan els beneficis de l'aigua vénen a alentar sa tendència fructuosa.

Es notable aquest oliver per sa ràpida tendència a fructificar, essent molt comú, per poc que el sol es presti i les cures de cultiu l'estimulen, a cobrir-se de fruits als pocs anys d'ésser plantat, ço que no succeeix a les altres varietats, que generalment adoleixen d'ésser tardanament a donar fruit.

Altra característica de l'ARBEQUI és la de permetre fàcilment ésser defensat de moltes plagues que en altres varietats causen estralls, axí com el lliurar-se de les gelades.

Es recomana especialment aquest oliver:

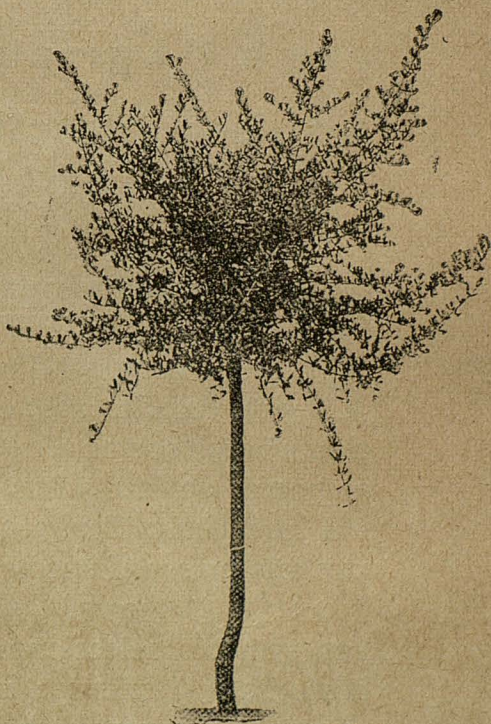
I. Per dar-se en la majoria dels terrenys, per pobres que signin.

II. Per sa notable resistència a les gelades.

III. Per començar son rendiment als tres anys.

IV. Per la facilitat de recol·lecció.

V. Per no causar en ell els estralls que en altres varietats, les malalties i pestes que se solen encevar en aquesta classe d'arbres.

PREUS:

Plançons d'un any: Altura de 0'40 a 0'70 metres	25 plaçons.	25 pessetes
	50 »	45 »
Plaçons de dos anys: Altura de 0'80 a 1'20 metres	100 »	80 »
	25 »	35 »
Plaçons de tres anys: Altura de 1'20 a 1'50 metres	50 »	60 »
	100 »	110 »
	25 »	40 »
	50 »	75 »
	100 »	130 »

Embalatge en bones caixes amb molsa, a 10 pessetes els 100 plaçons.

El Cultivador Modern

Trafalgar, 76 (prop a l'Arc del Triomf)
Apartat 625 : Telèfon 1966 S. P.

Barcelona

DEMANIN-SE CATELEGS D'ARBRES FRUITERS, FLORESTALS I LLAVORS DE TOTES CLASSES

ESPECIALITATS TRUFFAUT

||||| (VERSAILLES) |||||

per a l'Agricultura
Adobs, Insecticides,
S e m e n t s

|||||

EL Adob compost Truffaut és deu vegades més eficaç que el fem i amb son empleu s'obtenen augments de collita fins del 50 %. Els insecticides Truffaut destrueixen tota classe d'insectes i criptògams.

Les sements seleccionades per a hortalisses i plantes farratgeres augmenten el rendiment de l'agricultor. Germinació assegurada, de 90 a 95 per 100.

|||||

Concessionari per a Espanya:

R. LLOPART

Passeig de Gràcia, 49

BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores citeu AGRICULTURA

AGRICULTURA

REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

DIRECTOR: AUGUST MATONS

COL·LABORADORS: Ex-professors i tècnics del Departament d'Agricultura de la Mancomunitat de Catalunya

1926 - Any X

EDITORIAL CATALANA, S. A. :: BARCELONA

AGRICULTURA

REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

Dies de sortida: 5 i 20 de cada mes

Subscripció: Barcelona, any: **Pessetes 9** -- Forà: **Pessetes 10** -- Estranger: **Pessetes 11**

Número solt: **Pessetes 0,50**

Direcció i Administració : Plaça de Catalunya, 17 (Llibreria Catalònia) : BARCELONA

SUMARI: Els bous de treball a la plana de Vich, per *Ramon Rierola i Isern*.—El treball domèstic complementari de l'agricultor, per *Josep Mallart*.—Sobre els híbrids productors directes, per *J. Grec*.—Observacions sobre la mosca de l'oliva, per *M. Figarot*.—Les cremades del sulfat, per *A. Elies*.—La posta d'hivern, per *F. Delmas*.—Comentaris.—Noticiari.—Informacions comercials, per *Lluís Marsal*.—Consultori, per *R. S.*

Els bous de treball a la Plana de Vich

I

UNA de les comarques de Catalunya on més bé es conreua la terra, és la Plana de Vich. A la perfecció dels treballs culturals es deuen les bones collites de cereals, patates, farratges, etc., que els pagesos hi obtenim, ja que sols ens hem de refiar de les aigües de pluja, malgrat de tenir els rius Ter i Gurri, que ens travessen la comarca, però dels quals se n'aprofiten gairebé únicament els industrials. La qüestió dels adobs és negligida per alguns pocs i practicada rutinàriament per la majoria, que empren sols els fems que produeixen els animals de treball o de renda que crien; avui ja s'han generalitzat força els adobs minerals, com a completament o substituïts, segon els casos, dels fems.

Els motors de què disposem els pagesos vigatans pels treballs culturals són els animats, cavalls i bous, si bé n'hi ha algun que empra els motors inanimats. L'ús creixent en molts tocs d'aquests darrers, que semblava fer trontollar l'ús dels primers, no s'ha palesat pas a la Plana de Vich, perquè no és prou plana de fet, ni la mecànica ha solucionat per ara el problema dels motors inanimats petits que a ben segur es generalitzaran aquí el dia que es trobin.

Ahir i avui, i probablement en un demà bastant llarg, cavalls i bous tenen segur el treball de la terra vigatana.

Predomini dels bous com a motors. — Si la millor màquina és aquella que en condicions determinades en comparació amb una altra dóna el mateix producte amb menys despeses, els bous són més indicats que els cavalls per als treballs de la terra.

Els cavalls imprimeixen als treballs una velocitat major que la que hi posen els bous, però aquests en un temps igual donen un esforç molt més considerable que aquells.

Teòrics i pràctics reconeixen que dos bous en una hora fan el mateix treball que dos cavalls forçuts i sapats, i que dues parelles de bous fan més feina que quatre cavalls, i que traginant garbes, patates i fems pels camps i llocs mal fresats i per camins dolents, una parella de bous fa la feina de tres eugues.

No se'ns digui que els cavalls fan una feina més ben feta que els bous. Els bous són bon xic més dòcils que els cavalls, i si el bover és un home traçut farà que els bous donin un treball excellent.

Els bous no són tan exigents com els cavalls en qüestió alimentícia; són menys propensos a les malalties, i quan han acabat la carrera motriu ens donen un producte que els cavalls mai no han donat: la carn, que és més bona que no pas la dels bous que han permanescut inactius.

Procedència dels bous. — La gent que es troba a la meitat del camí d'una vida es recorda perfectament de quan encara no hi havia cap vaca exòtica a la Plana de Vich. Tot el patrimoni boví de Vich eren les vaques de raça catalana, que no essent aptes a la producció lletera eren explotades per a la producció de carn i per a la producció de bous de treball. Trenta anys enrera cada casa de pagès tenia una o dues parelles de bous, segons l'extensió que menava la casa, i tots els bous tiraven amb ansís, fent la força per una mínima part del coll. Els millors bous, però, procedien ja de la Cerdanya.

Ara la Plana de Vich és curulla de bestiar lleter, holandès i suís, i no hi ha cap casa de pagès, o ben poques, que tinguin bestiar català. Això fa que els bous no siguin una producció comarcal, com abans, i que hi hagi forces més pagesos que abans que encomanin les treballades al bestiar de peu rodó. No volem pas dir amb això que els bous hagin anat de cap per avall, ja que són molts els pagesos que llauren i fan els altres treballs culturals i certs transports amb bous, però els han de comprar a altres comarques. La Cerdanya, la Garrotxa, el Collsacabra i el Llussanès són les comar-

ques que principalment ens en proveeixen. Els bous cerdans són els més valents i els millors pel treball i per l'escorxador, essent un xic inferiors els de Vidrà i els del Lluçanès. El per què els bous cerdans són els millors es pot explicar per una mena de convenciment racial en veure's ben atesos dels pagesos de Cerdanya —més negociants que pagesos— a canvi de fer-los-hi totes les feines, i també per ésser tan a la vora de França, on el govern s'ha vingut preocupant ja fa temps de millorar el tipus, germà (més sortós) del de casa nostra.

Hi ha també parelles de bous creuats, del país amb suïssos o amb holandesos, però cap d'elles dona el rendiment de treball que donen els de pura raça. En canvi són millors alguns per a la carnisseria.

Tots els bous a la Plana de Vich tiren avui pel cap, pel sistema del jou.

Sistemes de tir. — No descriurem cap dels dos sistemes de tirar els bous corrents a la nostra terra, perquè és un tema que ja ha estat tractat en aquesta mateixa revista per qui millor podria tractar-lo. Direm només que ni el sistema de fer tirar els bous amb els ansins ni el de fer-los tirar amb jou, els trobem perfectes; que trobem millor aquest que aquell. Però el que pot la tradició, baldament sigui defectuosa! Costà força de desterrar l'ansí, i per ara no s'ha posat en pràctica el sistema de collar preconitzat pel professor Rossell i Vilà en aquesta mateixa revista, en cursets, conferències, en converses, etc., almenys que nosaltres ho sapiguem. Creiem que fóra el millor sistema de fer tirar els bous, l'únic que aprofitaria la força total que pot donar el bou, i voldríem veure'l escampat arreu.

Aquest collar, a part d'ésser aplicable a qualsevol bou, de no lesionar gens el bestiar i de prendre la major superfície de contacte possible amb el coll, és flexible i, com diu Franchini, professor de Zootècnia de l'Institut Superior Agrícola de Perusa, la tracció elàstica ocasiona als bous menys fatiga que la tracció ordinària, o rígida; els bous triguen més estona a cansar-se i donen una suma més considerable de treball total, un esforç mig i un nombre de quilogràmetres més crescut per hora de treball.

Sabem d'un pagès de la Plana que feia tirar un sol bou amb un collar a posta, i obtenia el mateix rendiment que amb dues mules franceses, excel·lents al dir dels entesos.

Altres casos podríem retreure de bous i vaques que tiren un carro amb guarniments semblants als que porten els èquids, però no en podem citar cap d'una parella de bous. Creiem que el dia que un pagès provi el collar i un cop esfumades les primeres riotes

que porten les innovacions quan encara no s'ha pogut comprovar llur bondat, serà un sistema que perdurarà i amb èxit.

Carrera motriu dels bous. — Cap bou neix ensenyat per al treball; cal sempre una educació.

Es procedeix a la castració dels 6 als 10 mesos, segons l'avançats que es mostrin els caràcters sexuals secundaris, i segueixen sempre els experts el sistema de torció sense obrir les bosses.

És cosa corrent en els nostres països productors de bous de treball, el començar l'educació als tres anys, i als quatre a vegades, quan s'hauria de començar la tasca educadora tan prompte com ho permetés el desenrotllament del banyatge, als 18-24 mesos. Quant més joves passen l'aprenentatge, més dòcils són i més fàcil resulta la tasca del bover.

Hi ha pagesos que ensenyen la parella aïlladament, primer amb ansís bo i tirant un rascle o una arada petita, i un cop tiren bé del coll se'ls acostuma al jou. Sistema defectuós, ja que implica una doble educació.

D'altres els fan anar primer tots sols amb carreta i després els acoblen a una vaca ensenyada o a un bou vell, i acaben per junyir els dos novençans plegats, o bé comencen l'educació tirant una arada i segueixen un procediment paregut a l'anterior.

Els més comencen per posar un jou senzill a cada bou, sense fer cap mena de treball, i quan hi estan bregats se'ls acobla a un jou doble amb un bou ensenyat, qui els ensenya a apendre de tirar bé i de creure al bover. I després es junyeixen plegats els dos bous novençans, se'ls hi fa tirar càrregues lleugeres al principi i s'augmenten gradualment fins que entren definitivament a la categoria de bous de treball.

L'educació dels bous pel collar hauria d'ésser semblant a la darrera forma explicada, però més parsimoniosa, sobretot quan es provés per primer cop, ja que no hi hauria la força de l'exemple dels bous ensenyats.

Al cap de l'any els bous ja són ensenyats i fan tot el treball que l'edat els hi permet. Van creixent i treballant cada cop més, fins que als 7, 8 anys, i alguns als 9, acaben el creixement i arriben a l'esplet de llur força. Tradicionalment els bous fan feina durant 12 ó 14 anys, fins que la gent s'adona que no treballen tant com abans solien, que estan malalts o que són flacs; aleshores els engreixen ràpidament en dos o tres setmanes i els porten a l'escorxador, refiats que amb el treball donat i amb la carn que els hi pagaran han fet un excellent negoci.

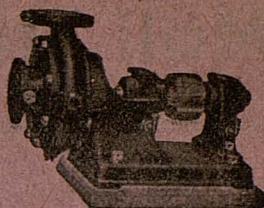
Els bous han de treballar durant tot el període del creixement

MOTORS

per a olis
i benzina,
de la casa

GERR.
KÖRTIN

Molins IDEAL

per a pinsos. Molen i garbellen
a la vegada, civada, blat de
moro, ordi, faves, garrofes,
palla, etc., etc.

**Sempre
existèn-
cies!**

BOMBES

per a regar o per altre
ús, amb rendiment d'aigua
fins a 180,000 litres per
minut

HUGO KATTWINKEL

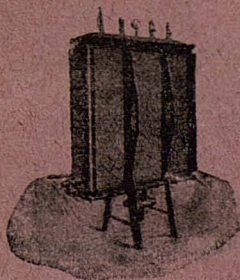
Magatzem de Maquinària i Oficines Tècniques

BARCELONA:

VILADOMAT, 158 i 160

MADRID:

NÚÑEZ DE BALBOA, 6

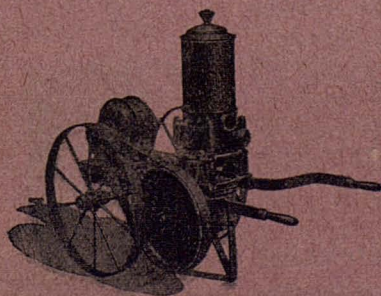
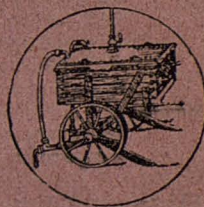
PASTORIZADOR
sistema DEPATY
de Paris.

El mejor y
más econó-
mico. Todo
el interior a
la vista.

FILTRO PINEL

El mejor fil-
tro para vi-
nos, el más
acreditado,
de mayor
rendimiento
y perfeccionado.

Mangas para filtros, etc., etc.

BOMBAS DAUBRON, de Paris

Filtros auto-lavadores, instalaciones
de cavas y bodegas, instalaciones
para la clarificación de los vinos
por el frío, etc., etc.

Representante **Pedro Sans**

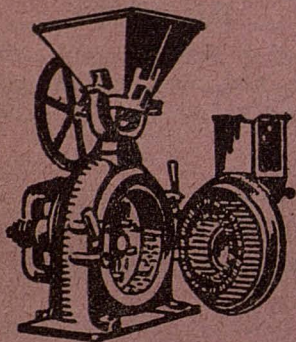
Leona, 13, ent.

Barcelona

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

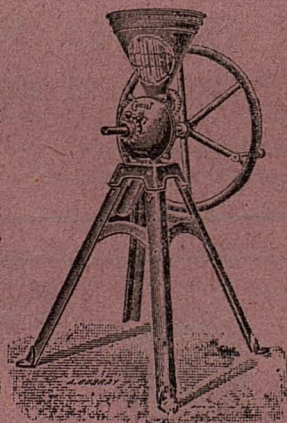
Molí Triturador Belga

— L'únic que reuneix tots els avantatges i necessitats per a l'elaboració de pinsos. — **“Royal Triumph”**

Tenim muntada una secció d'assaigs, on poden veure's funcionar. Referències a satisfacció. Moltes facilitats de pagament.

Els més perfectes del món, molen, tamissen i barregen amb una sola passada totes les matèries, ja siguin dures, mig-dures o flonges: cereals, palles, alfals, garrofes, terres, sucre, calç, guix, troncs, fulles, drogues, ossos, ordi, civada, draps, sofre, espigues de blat de moro, canyes, adobs, etc., especial per a barreges íntimes :

Grans existències de Molins a mà : Prospectes gratis

POLVORITZADOR “EL RATIONNEL”

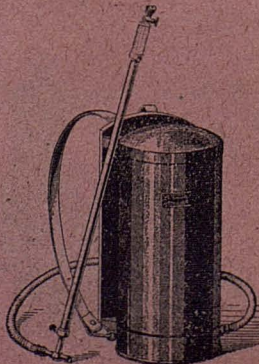
Per aire comprimit : Alta pressió contínua : La compressió de l'aire sols es verifica una vegada al dia : El més eficaç per al tractament dels arbres : Adquirit pels Serveis Tècnics d'Agricultura de la Mancomunitat de Catalunya : Blanqueja i pinta 100 metres quadrats en 10 minuts : Adoptat per més de 200 pintors de Barcelona.

LA XERINGA AVICOLA

PER A TRACTAMENTS DEL
BESTIAR, AUS I JARDINS

Maurici Hening Representant

Consell de Cent (entre Muntaner i Casanova), 239 - Barcelona

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

i fins un quant temps abans de perdre l'aptitud a la producció econòmica de la carn. Aquest temps sol anar comprès dels 6 als 7 anys. Fins als 7 anys, els bous creixen, augmenten de pes, i aquest augment ens paga les despeses de manutenció, i així el treball ens és donat gratuïtament.

La fi de tots els bous és l'escorxador, però els uns els hi porten al seu just temps, quan es realitza el màxim de guany, i els altres quan sense adonar-se'n deixen de guanyar-hi bon xic.

RAMON RIEROLA I ISERN

El treball domèstic complementari de l'agricultor

I

TEMPS plujós, nevades fortes, vesprades llargues. L'hivern, amb la seva quasi paralització de la vida forana dels camps, convida al recolliment domèstic. Ja no parlarem de les altes valls pirenenques, on els dies de mal temps donen un contingent nombrosos dintre de l'any. Fins i tot aquelles contrades baixes i les vores suaus del Mediterrani, on el sol brilla i escalfa més que enlloc més de Catalunya, pateixen d'aquests descansos temporals que s'intensifiquen a la tardor i a l'hivern.

Què fa la gent de pagès quan arriben els dies curts, la pluja i el mal temps? De vegades es troba algun entreteniment, s'arreglen coses de casa, es reparen descuits en la conservació dels fruits, o de les eines, o de les petites instal·lacions rurals. L'interès del bon terrassà o del bon ramader mai deixa de trobar cosetes que hauran d'ésser profitoses per a la bona marxa de l'explotació. Però aquest interès no sol pas ésser prou despert en la majoria dels nostres pagesos, fins i tot dels grans pagesos, que sembla que haurien de tenir prous motius d'ocupació. Per altra banda, hi ha un gran número de petits conreadors i mig-jornalers, que tal vegada no tenen prous motius d'interès i d'ocupació dintre de les coses de llur casa, tal com aquestes se'ls hi presenten a les hores de vaga forçosa, per mal temps; però que indubtablement podrien trobar quelcom per fer que podria ajudar-los a viure.

Parlém, primer, dels pagesos que no han de sortir del radi d'acció de casa seva per a guanyar-se la vida. És veritat que molts

dels nostres agricultors no es veuen obligats per estretesa econòmica a aprofitar els dies de mal temps i les vesprades llargues; és veritat que per a moltes és suficient l'activitat dels dies que el sol brilla, per a portar l'abundor, o quan menys, els medis per anar tirant. Però, és que no hem de pensar en un augment de rendiment?, és que ens hem d'acontentar amb una producció vinguda per ella mateixa?, és que no s'ha d'aspirar a treure el màxim profit dels elements materials i de les energies humanes de què disposa l'explotació agrícola? Si no hi obligués la necessitat que els homes tenim de crear-nos elements de riquesa i de benestar personal, ens ho demanaria la necessitat que té el país de què se li creï riquesa i benestar general.

Abans del desenrotllament de la gran indústria, abans d'haver-hi les facilitats de comunicació que hi ha ara entre els centres industrials i les comarques agrícoles, quan les activitats professionals dels homes eren més independents, menys coordinades, la casa de pagès era l'estatge d'una sèrie d'industries, exercides, sobretot, els dies de mal temps i les vesprades llargues. Els mànecs de les eines, els accessoris dels carros i de les arades, els mateixos utensilis de casa eren objecte d'una activitat gran per part de la gent del camp. Avui, quasi bé no en queda més que el record d'aquesta indústria casolana, que, encara que fos accessòria, representava quelcom no menyspreable dintre la vida econòmica rural. Sols se'n troben rastres característics en les comarques muntanyenques, on la força abassegadora de la gran indústria, especialitzada i perfeccionada, ha deixat sentir menys intensament la seva influència.

No és que ens requin aquells productes rústecs i primitius que donava la industrieta complementària de la gent rural. Cada un al seu ofici, i quant més oficis hi hagi, especialitzats, millor. El temps corre, les necessitats de la vida evolucionen; no hi ha més remei que seguir el corrent. Però els corrents es canalitzen, l'evolució de les coses es pot seguir, i fins es pot ajudar, bo i acompanyant-la de certes circumstàncies avantajoses.

Del passat n'enyoro aquella ditxosa ocupació de temps, aquella activitat de sota-cobert, que s'alternava, força eventualment, amb la de fora, i que donava una certa continuïtat d'acció i un enrodoniment a la vida tranquil·la de poble o de masia. És aquest element que jo voldria donar al nou estat de coses que ens porta l'evolució de la vida econòmica rural.

Aquell temps perdut a la taverna o al cafè, aquelles hores mor-

tes fent becaines a la vora del foc, per manca d'ocupació, per avoriment, s'han d'omplir de tasca productora i d'activitat vivificadora. És que no queda res per fer a la casa de pagès?, és que no resten coses que ni es donen a fer a la gent d'ofici, perquè no val la pena, ni s'enllesteixen per manca d'interès, perquè ni tan sols s'adonen de què s'hagin de fer?

Quines són aquestes ocupacions que es podrien fer dintre del marge de la casa i de l'explotació rural els dies de mal temps i en les vesprades llargues?

És ben difícil d'assenyalar-les particularment; s'ha de tenir en compte la diversitat de condicions amb què es troba cada comarca i fins cada localitat. En primer lloc, s'ha de pensar en la manipulació i elaboració d'aquells productes de la terra que, en estat natural, no tenen fàcil sortida o que han d'ésser preparats per a llur conservació (fermentació i dessecació de fruits, preparació de confitures, de purès, de derivats de la llet, etc.).

Al mateix temps, per què no s'han de fomentar aquelles ocupacions completament annexes dels treballs agrícoles, com la reparació i confecció de certs utensilis de conreu, i la preparació de certes cosetes de ús domèstic, estretament lligades amb la vida agrícol·la? Amb això no volem pas restablir les mateixes pràctiques antigues, no volem pas fer retrocedir les noves generacions a una mena de treball completament passada.

Les necessitats de la vida rural són ara molt distintes de les d'abans. Els utensilis de treball, els objectes d'ús casolà han d'ésser adaptats a les noves maneres de viure i de treballar. La gent d'ara ja no pot dedicar-se a la confecció i a l'ús de coses antiquades, que ja no corresponen a la seva manera d'ésser; ha de fer quelcom de millor, que s'adapti més als seus gustos i que resulti d'una utilització més pràctica.

A les cases de pagès hi ha molta feina que no necessita especialització professional i que es pot fer molt bé a casa, prescindint de la gent d'ofici. Moltes vegades, per no cridar a l'oficial, el treball del qual sol resultar car i no prou del gust de l'agricultor, es deixen les coses de qualsevol manera, en perjudici de l'explotació rural.

Són molts els casos en què l'agricultor coneix millor que ningú les necessitats dels seus conreus i de les operacions annexes. Si sap aprofitar els dies de mal temps i les vesprades llargues per a fer les reparacions que demanen els seus instruments de treball i les instal·lacions de la seva explotació (quadres, femers, tanques, cledes, estables, etc.) tindrà molt guanyat. I no sols s'ha de demanar que

faci reparacions, sinó que també pot fer coses noves. S'ha d'evitar únicament que caigui en la rutina, mitjançant l'aportació d'elements nous que anirà treient del coneixement de les necessitats actuals dels seus conreus i de la seva explotació pequària, tot això unit a les tècniques manuals que anirà adquirint en el propi taller casolà.

Encara que això sembli un retrocés a la vida econòmica primitiva, caracteritzada per la independència i la poca especialització de funcions, ningú no pot considerar-ho així tractant-se de petites explotacions agrícoles, on el rendiment del treball és la resultant de l'equilibri d'una infinitat de petites operacions, el conjunt de les quals constitueix el funcionament d'una individualitat orgànica: la casa de pagès, la masia, la granja.

La tendència general que es registra en la producció, orientada cap a l'especialització i la concentració industrial, no pot arribar a dominar enterament la vida de les petites explotacions agrícoles, la prosperitat de les quals depèn principalment de la manera com s'aprofitin els més diversos materials i activitats, vinguin d'on vinguin, mentre contribueixin a formar una unitat funcional, amb òrgans ben correlacionats per a obtenir la finalitat vital de la casa pagesa: el màxim rendiment econòmic d'aquell tros de terra d'on viu tota una família.

Per a canviar aquest règim econòmic hauria de desaparèixer l'organització agrícola de la petita propietat, substituïda per la constitució de vastes empreses amb òrgans poderosos per a cada una de les funcions de l'explotació rural, amb material i personal especialment dedicat a cada una de les missions funcionals. Però això no s'improvisa, ni és segurament el més pràctic en comarques com les nostres, on els factors naturals (la disposició del sòl principalment) oposen serioses dificultats a una industrialització agrícola a la moderna. No es poden canviar fàcilment els llaços que uneixen l'home amb la terra: ni el canvi en el règim de la propietat, ni el maquinisme, l'especialització i demés elements amb què compta el sistema modern de producció poden fer capgirar el sistema econòmic dels nostres pobles de muntanya.

Per això no es pot trobar mal encertat que es prediqui la conveniència que el mateix agricultor faci algunes instal·lacions de la seva explotació o confeccioni part dels seus instruments de treball, sempre que en l'obra pugui obtenir algun benefici econòmic i no quedi desatesa cap altra funció més important en el conreu o en la casa. Molts menys es podrà veure inconvenient quan es tracti de reparacions; tota vegada que en les mateixes organitzacions

modernes de treball generalment es recomana que l'operari tingui la preparació necessària per a poder atendre per si mateix les possibles avaries del seu radi d'acció, i per a procurar una bona conservació de les eines.

Al centre d'Europa, la major part de les escoles pràctiques d'Agricultura, dedicades especialment a la preparació professional dels futurs directors de cases de pagès, al costat de les ensenyances pròpiament agrícoles, donen una iniciació al treball de la fusta, element indispensable en la vida semi-independent de l'explotació rural. Al mateix temps, es donen nocions per a la reparació dels instruments agrícoles, cada vegada més complicats, i que no sempre poden ésser posats en mans dels especialistes.

Quelcom d'això voldríem per als joves agricultors de la nostra terra, si no a l'escola agrícola, que quasi bé es pot dir que no la tenen, a casa mateix, amb constància i laboriositat.

JOSEP MALLART

(Continuarà.)

Sobre els híbrids productors directes

LES impressions que els productors directes han deixat aquest any als viticultors francesos, són en general favorables. Així com l'any passat llur producció havia estat un xic desigual i havien patit sobretot per la blima, aquest any han donat una producció regular.

En quasi tots els vinyats que hem visitat els híbrids eren carregats de raïm i indemnes de malalties.

És veritat que els ceps del país conreats al costat dels híbrids s'han presentat també en bones condicions; però malgrat que l'anyada no ha estat ni de mildiu ni d'oidium, la diferència en el nombre de tractaments que s'han hagut de fer als uns i als altres, ha estat notable.

Mentre els ceps vells s'han sulfatat cinc i sis vegades, els híbrids han rebut al màxim dos tractaments. Un estalvi així en aquests moments de crisi vinícola, s'ha de tenir en consideració.

La qualitat dels vins va també afirmant-se. Els vins de gust massa foxé, grosser, insípid o herbaci, han deixat el lloc a vins ordinaris, generalment rics en alcohol, alguns fortament colorats, adaptats per cupatges.

Hi ha també algun tipus sensacional que pel que es diu reuneix

un bon grau, un bon color i la finor dels vells ceps europeus. Entretant es constata un millorament per tal com els viticultors no es llancen a la ventura, acceptant híbrids de propaganda. La gent estudia, cerca, observa i consulta persones autoritzades. Així aquell que va començar amb vint o trenta, s'accontenta ara de dos o tres classes ben provades.

El problema que es presenta és no sols el d'experimentar l'híbrid que convé més a una regió, sinó el que s'adapta millor a un lloc determinat per la natura del terreny i per l'exposició.

A una mateixa finca hem pogut veure un mateix híbrid donar resultats diferents quan la terra de plana i aluvional esdevenia seca en els costers. També hem pogut veure com alguns propietaris han hagut d'abandonar un híbrid determinat, molt reputat, però que en llurs terres no anava bé.

Cada dia augmenta el nombre de propietaris que empelten els híbrids demanant d'ells més resistència a les malalties criptogàmiques que no pas a la filoxera. Hom demana també una bona fulla i bon portament. Hem vist, en efecte, sacrificar un híbrid productiu i interessant perquè els seus sarments s'escampaven un xic massa damunt el terreny i dificultaven les treballades.

En resumen, es pot dir que el conreu dels productors directes, o per dir-ho millor, dels híbrids, car gairebé tots són avui empeltats, va afermant-se cada dia.

Se n'han plantat ja molts i sembla que d'aquí en endavant se'n plantaran encara més. Fins i tot els viticultors enamorats dels vells ceps europeus es comencen a assegurar contra els riscos de les malalties criptogàmiques, donant un bon lloc als híbrids en llurs vinyats.

A les grans finques se'n planten també per disminuir la mà d'obra, que cada dia pesa més, i per reduir al mateix temps les despeses de tractaments.

També, però, en plantaran els petits propietaris que practiquin a llurs terres diversos conreus, perquè les feines grosses de la vinya, arribant al mateix temps que al dallat dels prats, la sega, el batre, etc., han d'ésser necessàriament negligides.

Se'n plantaran potser també allí on el blat no paga pas les despeses, i a moltes regions on el conreu de la vinya avui no és possible, però on el petit agricultor vol, si pot, produir-se a casa mateix el vi pel seu consum.

Al nostre entendre, els hibridadors, més que cercar l'ocell daurat, l'as dels asos, han de preocupar-se de trobar bons tipus per totes les regions i pels diferents terrenys, tipus dels quals estiguin

ben segurs i hagin estudiat com cal per evitar desil·lusions i fracassos.

I els viticultors, de llur costat, no han de demanar als híbrids més del que aquests poden donar, i que es resumeix en una conclusió, molt important: disminució del cost de producció.

J. GREC

Observacions sobre la mosca de l'oliva

EL *Dacus*, aquest any a la regió tortosina, bo i no ha parasitat les olives; quasi es pot dir que la poca collita que hi ha donarà un oli exquisit, car solament en algun vilar l'insecte ha trobat el fruit en condicions per poder-hi desovar i evolucionar com cal.

Hom es pregunta: per què enguany les olives no estan corcades? A fe que és de raó el pensar-ho i voler cercar la causa, puix és d'estranyar que després d'una invasió com la del passat any, aquest estigui gairebé del tot lliure.

Les condicions climatològiques si bé han estat un poc diferents d'un any a l'altre, no ho han estat tant per influir en les postes de l'insecte; la suma de graus de calor de l'any 1924 fou més uniforme i més alta que la d'enguany, així és que l'època de maduració dels fruits en general dels dos anys ha estat diferent, portant-se una diferència d'unes tres setmanes. Però aquesta diferència de calòric podria haver retrassat la primera posta, és a dir, que l'acoplament en lloc de tenir lloc pel juny hauria pogut verificar-se en juliol o agost, i això no ha estat. Tampoc les dos o tres postes regulars fins els primers freds han tingut lloc, és a dir, quasi no es troben fruits parasitats.

A què es degut?

Jo m'atreveixo a afirmar que la secada és l'única causa. Els anys 1922, 23 i 24 foren en extrem secs; el pluviòmetre assenyalà, de pluja total, 387'3, 283'1 i 337'9, respectivament; els vuit primers mesos d'enguany no poden ésser més secs: 117 mil·límetres d'aigua caiguda, corresponents a 18 mil·límetres mensuals, és a dir, no res; allò de què quan un malalt està febrós li passen pels llavis un drapet humit. Així era la saó que tenien les arbreries, i com aquestes no estaven assaonades, sols els olivers que estaven en immillorables condicions es van trobar, en sortir de l'hivern, amb reserves suficients per brotar, florir i desenrotllar el fruit; els altres

arbres, procurant no malmetre les reserves, escatimaven la saba i la vegetació, esllanguint-se el fruit, quedava esquifit. La mosca, per instint natural, va a pondre on creu que el cuc podrà desenrotllar-se degudament, i no trobant que el fruit té prou pulpa, s'absté de parasitar-lo.

Corroboren el que vinc de dir, les següents observacions :

A casa, i al bell mig de l'hort, tinc una olivera arbequina, i, com és de suposar, està ben adobada i regada, és a dir, res no li manca perquè la vegetació sigui luxuriant i perquè produeixi anualment amb regularitat i abundància ; doncs bé, malgrat haver-la polvoritzat a primers de juliol, no sols amb preparat cúpric, sinó també daquicida, va tenir tots els fruits parasitats al voltant de l'època de la segona posta, i això que l'arbequina, com sap tothom, és de fruit ben xicotet. Per què fou parasitat? Senzillament perquè el dípter va trobar l'oliva en el seu bell punt per confiar-li l'ou.

Un altre exemple, el revés de la medalla. Tinc en ple secà empelts d'oliveres de la varietat *Lucques* que dóna olives excel·lents per posar en conserva, car són extraordinàriament carneses i gairebé no tenen pinyol ; també aquestes olives varen ésser parasitades.

Així mateix les oliveres que es troben en ple terreny arrossal, que no pateixen mai de gana ni de set, tenen també totes les olives corcades.

Aquestes són les observacions fetes per mi, un camperol, i qui en sàpiga més que ho digui, però jo estic plenament convençut, per les dades meteorològiques per mi preses, que cap altra cosa pot haver influït, a no ésser que els insectes entomòfags, és a dir, els *Opius*, que la Mancomunitat va escampar pels confins del Principat, s'haguessin reproduït de tal manera que combatent el *Dacus* haguessin vençut, però donada la brevetat del temps, no pot acceptar-se aquesta hipòtesi, ni es pot creure que els paràsits locals hagin tingut aquest any tanta eficàcia.

De totes maneres, un avenc sempre el tenim, i fàcil serà que el propïnent any també ens vegem lliurats del cuc de l'oliva. Això ho dic, perquè hom es dóna molta molta per arreplegar el fruit de l'olivera, i si en les terres altes com La Cènia i Mas de Barberans, que tenen bona collita, la plegada i escarrada es fes al seu degut temps, és a dir, que abans de finir el mes de març ja no quedés una oliva en els arbres, bo i podríem assegurar que cantaríem alleluia i estaríem uns quants anys salvats de les invasions del *Dacus*.

Aigua, adobs i bones treballades, i el demás tot és «chico plei-

to», encara que ens dobleguin amb tantes contribucions i nous impostos, perquè per força vindrà la llei de compensació. Pobres subsistències! Caldrà crear un nou ministeri per fer-les baixar, si poden.

M. FIGAROT

Les cremades del sulfat

AMB certa freqüència hom pot observar cremades a les fulles dels arbres, i sobretot de la vinya, fetes amb les solucions cúpriques emprades per a combatre les malalties criptogàmiques. Això passa, naturalment, sempre que les solucions emprades o són usades a una concentració massa forta o són preparades amb productes impurs, o resulten àcides per un excés de sulfat o perquè la calç és vella i carbonatada, o en fi, quan el líquid es distribueix malament.

Les cremades acostumen a ésser molt netes i amb vores ben definides quan són produïdes per sucès àcids; són més vagues i es troben gairebé sols a les fulles i brots més joves de l'extremitat que esdevenen vermelloses als marges, quan provenen del coure dissolt de les solucions alcalines.

Les cremades són més freqüents en certes classes de plantes que tenen les fulles de teixit més tendre o més peludes o creixen més horitzontals. El teixit tendre i prim té menys resistència; el tenir les fulles peludes o horitzontals permet que el líquid es reculli, s'aturi i es concentri en un punt determinat. El mateix passa en les plantes les fulles de les quals no són planes sinó collortes, car en els recons el líquid es recull i es concentra. La cremada en tal cas, tant pot ésser deguda a l'acció corrosiva del líquid càustic, com als raigs solars, que en travessar la gota rodona de líquid, que funciona com un lent, es concentren en un punt. Sobre aquest fet cal recordar el joc que solen fer les criatures quan tenen la sort d'apoderar-se d'una lupa: concentrant els raigs solars arriben a encendre una cigarreta.

Essent les fulles joves de les plantes més sensibles a les cremades que les adultes, és necessari evitar d'empregar solucions cúpriques àcides al començament de la vegetació sobretot si al moment de l'aplicació del líquid la temperatura és un xic elevada. En efecte, l'escalfor no sols facilita l'acció corrosiva del líquid, car el calor és un agent essencial de totes les reaccions químiques, sinó que tam-

bé determina una evaporació ràpida de l'aigua de la solució, i aleshores, perquè es posa immediatament en llibertat l'àcid sulfúric del sulfat de coure, el coure ataca els teixits de la planta.

Demés de la mala preparació dels suc i de l'acidesa de les solucions, pot contribuir a produir cremades en les parts tendres de les plantes la distribució defectuosa del líquid. En efecte, totes les vegades que la solució cúprica és polvoritzada en forma de gotes grosses, es poden observar cremades. L'explicació del fet és més aviat senzilla. Les gotes grosses, quan la solució cúprica no és prou adherent, corren al damunt de la fulla per acció del vent o d'altres causes i es reuneixen en els dobles. Un cop l'aigua s'evapora, queda una massa concentrada i per tant molt càustica de sulfat de coure. Cal, doncs, distribuir uniformement la solució en gotetes imperceptiblement petites.

És necessari també que els productes emprats—sulfat, calç, carbonat de sosa, etc.—siguin purs o, quan menys, que no continguin substàncies càustiques que puguin augmentar l'acidesa de la solució i consegüentment el seu poder corrosiu.

En general, hi ha tendència a emprar major quantitat de calç de la necessària, i això no fa més que agreujar el dany quan la calç té les impuritats esmentades. És per això que es fa indispensable també l'ús del paper de tornassol, únic mitjà per establir exactament la quantitat de calç que s'ha d'afegir.

Però l'essencial en tot cas és de repartir regularment el líquid, evitant la seva aglomeració en un punt.

Existeixen també, per bé que al nostre país siguin quasi bé desconegudes, pols cúpriques a base de fosfat àcid o de calç fosfatada i sulfat de coure. Aquestes pols distribuïdes quan les fulles són recobertes de rosada, poden, per raons semblants a les esmentades, produir cremades. En efecte, el fosfat i el sulfat de coure solubilitzats per l'aigua de la rosada que mulla les fulles, són portats als dobles on es concentren i manifesten llur acció corrosiva.

Quan s'usen d'aquestes pols, cal primer que tot esperar que la rosada hagi desaparegut i també no usar barreges que continguin més del 5 per 100 de sulfat de coure, quan els brots i fulles són tendres encara. Més endavant la quantitat de sulfat pot ésser portada al 10 per 100.

Aquestes pols han de distribuir-se en forma de núvol uniforme, sobretot si hom no espera la desaparició total de la rosada.

Amb aquestes cures es poden evitar les cremadures, és a dir, la distribució més o menys completa de les fulles.

A. ELIES

D'AVICULTURA

La posta d'hivern

EN la cria de gallines una bona font d'ingressos és constituïda per la posta primerenca d'hivern, quan els ous van cars i venuts pels volts de Nadal, poden arribar a pagar bona part de les despeses de manutenció de la gallina durant tot l'any. Aquest període de posta va del novembre al desembre, car al gener i més al febrer, en començar la posta normal, els preus baixen. Per a què les gallines adultes penguin en aquesta època són necessàries algunes cures. Curant-les com es fa habitualment, no s'arriba mai a aquesta producció anticipada d'ous. La gallina forçada de la manera que direm, produeix sensiblement el mateix número d'ous que una altra detinguda en les condicions corrents. La diferència està en què part dels ous són produïts en un període en el qual es podren vendre molt més cars.

Deixades en llibertat les gallines en llocs tocats pel vent, freds o glaçats, tarden molt de temps a reprendre la posta. Si ultra això l'alimentació és freda i es compon de grans i hom no es preocupa d'equilibrar-la de manera que la gallina pugui mantenir-se i acumular al mateix temps el que necessita per fer els ous, la posta d'hivern comença tard i precisament en el moment en què els ous comencen a baixar de preu.

Al contrari, l'alimentació racional i les cures anticipen almenys d'un mes en les gallines adultes la producció d'ous, que pot començar allí al novembre.

Cal, doncs, hivernar i alimentar racionalment l'aviram durant aquest període. Aquestes cures prodigades a les gallines adultes seran útils també per les d'un any, car si bé en aquestes el període de posta comença abans, en octubre i novembre, algunes que no pondrien o pondrien poc són estimulades i fins forçades i donen una producció superior a la que donarien en les condicions corrents.

L'objecte principal de l'hivernatge és d'impedir les gallines d'anar per l'aire exposades als freds i a les pluges. És necessari de tenir-les tancades, encara que no presoneres, en un local protegit, exposat a migdia, ben airejat, però no fred. Com més al nord sigui el lloc on es fa la cria, major han d'ésser les precaucions per a evitar els forts descensos de temperatura, que són fatals per l'objecte que hom es proposa.

El terreny ha d'ésser sec, fins i tot polsós, recobert de fulles seques i mig polvoritzades o de fems de cavall, de cabra o de conill, formant una capa de cinc o deu centímetres de gruix. Aquest jaç es canvia cada vuit dies.

Cal també suspendre al local remolatxes, cols, verdures, etc., i donar el gra al vespre distribuint-lo damunt el jaç. Amb això s'aconsegueix que l'aviram passi el dia a remenar el jaç, a saltar picant els aliments suspensos, a viure, com convé, moltes hores al damunt del sòl sec i calentó, protegit del vent.

L'alimentació d'aquest galliner és senzilla. Fidels a una fórmula que ens ha donat excel·lents resultats, nosaltres aconsellarem de donar fins al febrer, per cada deu gallines, una pasta molt humida al matí, preparada amb aigua tèbia, composta per :

Farina de cacauet	200 grams
Segó	200
Farina de peix	60 »

Al vespre, demés, al damunt del jaç es distribueixen 500 grams de grans, civada de preferència, malgrat l'opinió contrària. La ració indicada és calculada per donar, amb la civada, resultats més equilibrats que amb qualsevol altre gra.

Per a forçar la posta hom recorre sovint als excitants. Val la pena per això que hi dediquem algunes línies.

Les pols per a fer pondre no havien cridat l'atenció dels avicultors fins fa pocs anys. Semblava de cop impossible de poder forçar una gallina a fer ous en nombre major dels que hauria fet normalment, només amb l'ús d'una matèria excitant. La millor manera de fer pondre, es deia, consisteix en una alimentació rica i en una higiene apropiada.

Però després del descobriment, cent cops citat a les publicacions especials, d'un observador americà, de l'existència d'un grandíssim nombre d'ous en potència en l'ovari de tota gallina, l'atenció del món avícola s'ha dirigit envers les maneres d'assolir la maduració, en el cos de la gallina, d'aquests ous en el temps més curt possible per a què siguin postos ràpidament.

Hi ha aliments que tenen aquesta acció, momentàniament almenys, com el pebre entre altres, i la moda dels excitants ha vingut.

Hom troba al comerç moltes pols excitants; totes—o gairebé totes—per llur acció estimulante o per llur acció higiènica, influencien evidentment la posta. De totes maneres, no cal mai oblidar que la producció d'ous està lligada a l'alimentació, i que sols una alimentació ben equilibrada, intensiva, pot permetre a les gallines de donar el màxim d'ous.

Això es pot demostrar sense masses paraules. Les pols a què ens referim estimulen, però no donen pas les substàncies de què s'han de formar l'ou, les quals han d'ésser proporcionades amb l'alimentació.

Cal, doncs, emprar judiciosament tots dos elements i refiar-se més del segon que del primer.

Les pols estimulants se les pot fabricar el pagès mateix. Una bona fórmula és la següent :

Carbó de fusta en pols... ..	35 parts
Cagaferro en pols... ..	15 »
Sal	40 »
Sorra fina	10 »

Com a complement va bé de tenir constantment un recipient amb aigua amb uns quants cristalls de sulfat de ferro, que és un excellent desinfectant.

F. DELMAS

NOTES i COMENTARIS

El proteccionisme americà

Una revista italiana dona compte de la prohibició americana d'importar raïm de taula espanyol, amb les següents paraules : «L'agitació dels viticultors californians des de fa un parell d'anys, ha fet que el govern americà trobés al raïm espanyol la «mosca de la mediterrània», i que n'impedís per tant la importació.»

Com es veu, els viticultors californians no volien que s'importés raïm estranger per quedar-se amos del mercat, i el govern americà, que decentment no podia impedir la importació, ha trobat una excusa legal i bonica per donar satisfacció als seus productors.

Això podrà ésser lamentable pels alacantins, però demostra la consideració en què el govern americà té els seus viticultors, consideració ben semblant a la que gaudeixen a Espanya, per exemple, on els governs han promulgat una sèrie no petita de lleis oportunes per a defensar la viticultura i salvar-la de la crisi.

Per l'alimentació de l'aviram

Els avicultors americans, que estudien constantment els mètodes d'alimentació, asseguren que no hi ha res com la civada germinada per a què les gallines conservin la gana i per a excitar la posta. Ells la donen durant el període de la muda i de la preparació de la posta.

Heu's aquí com s'ha de fer la preparació de la civada germinada. Es posa durant una nit en aigua tèbia ; al dematí següent es

treu i es reparteix en capes primes d'uns 4 ó 5 centímetres de gruix en unes caixes xates el fons de les quals és una mena d'enreixat estret.

Aquestes caixes, que són senzills germinadors, es posen en lloc temperat, i cada dematí la llavor es rega amb aigua tèbia i es cobreix amb una tela prima per conservar l'escalfor.

Quan la germinació ha començat es descobreixen els grans perquè es tornin verds, i als 7-8 dies poden ésser donats a les gallines.

Els americans donen per cap i dia dos centímetres cúbics i mig de civada germinada, ço que fa prop d'un litre per 60 caps.

Per a que els grans no s'alterin cal preparar la civada necessària per una setmana.

Es pot calcular que 7 litres de civada seca donen 28 de civada germinada.

L'antracnosi de la vinya

L'antracnosi es presenta sota tres formes; puntejada, deformat i maculada. Aquesta última és la més greu.

L'actracnosi maculada és deguda a un bolet que ataca tots els òrgans del cep, desorganitzant els teixits; en les parts atacades es formen taques limitades per una línia negra que tenen l'aspecte de petits xancres.

Contra la malaltia es pot lluitar durant el repòs de la vegetació, i quan és declarada, a la primavera, és igualment possible de deturar-ne el desenrotllament.

El tractament preventiu es fa al febrer, pintant els ceps amb una solució de sulfat de ferro al 35 per 100, a la qual s'afegeix un litre d'àcid sulfúric.

Aquest tractament retarda de vuit o deu dies la brotada, ço que en la major part dels casos és un benefici.

Com a precaució complementària va la de cremar els sarments de poda.

Els tractaments d'estiu consisteixen a empolsar els ceps amb una barreja de sofre i calç grassa; els tractaments es fan tot just es noten els primers danys, i es repeteixen cada quinze dies. Al començament, per no cremar es posa en la barreja la quinta part de calç; després es va augmentant fins a la meitat.

El veritable tractament, però, és el d'hivern, tallant els sarments malalts i pintant el cep amb la solució càustica esmentada. Els tractaments d'estiu localitzen la malaltia i eviten la pèrdua de la collita, sense destruir els focus d'infecció.

Les plantes d'habitació

Les plantes tingudes a les habitacions són de vida breu. Sols les cures poden allargar-ne l'existència.

Heu's aquí el que recomana un jardiner alemany:

La terra dels testos ha d'ésser bona terra de jardí, ni grassa ni magra, amb una certa quantitat d'humus. S'adoba amb una bar-

reja composta per sutge, detritus de cuina i terra fangosa, que és excellent per les palmes, camèlies, acàcies, etc.

Les plantes s'han de transplantar un cop a l'any : de febrer a març les tuberoses i de març a juny les altres, però mai quan tinguin flor.

Quan les plantes s'esgrogueixen es pot fer el transplantament.

Després d'aquest es tenen a l'ombra per alguns dies, fins que comencin a brotar de nou. Després es posen al sol al matí i a la tarda.

No s'han de regar mai massa ; d'estiu es reguen un cop cada dia i d'hivern dos cops amb aigua que hagi perdut la fredor.

I sobretot, sempre que sigui possible cal posar les plantes en les condicions naturals d'aire i sol.

L'oli d'ametlles

No serà per demés, ara que a Catalunya la producció de fruiters va esdevenint important, que recordem que les llavors dels fruiters de pinyol—ametller, presseguer, albercoquer, prunera etc.—contenen oli que pot ésser extret i que té aplicacions industrials. L'utilització d'aquest subproducte pot ésser un complement important de la indústria d'aprofitament de fruits en la fabricació de conserves. No seria el primer cas. Hem parlat algunes vegades de l'extracció de l'oli de granet de raïm, que forneix a certes destil·leries cooperatives franceses un ingrés considerable.

L'oli d'ametlles, de préssecs i d'albercocs s'extreu per pressió en fred. Els rendiments són variables : ametlles amargues, del 35 al 38 per 100 ; ametlles dolces, del 40 al 45 ; ametlles de préssec, del 32 al 35 per 100 ; ametlles d'albercoc, del 40 al 45.

Ultra l'oli s'obté un turtó que fet fermentar amb aigua produeix un oli essencial, que es pot extreure per destil·lació i que s'utilitza en farmàcia. Les ametlles amargues donen de l'1 al 3 per 100 d'oli essencial, i les d'albercoc, fins al 5 per 100.

De quant hom pot augmentar la producció del blat

Un insigne agrònom italià indica d'aquesta manera els augments possibles :

Augment degut a l'elecció d'una bona varietat de blat, del 15 al 20 per 100.

Augment degut a la sembra primerenca, del 10 al 15.

Augment degut a la sembra en línies, del 20 al 30.

Augment degut a l'adobada racional, del 30 al 40.

Augment degut al calçament, del 6 al 10.

Augment degut a la sega primerenca, del 6 al 8.

En total, del 84 al 118 per 100 i en promedi el 100 per 100.

Adoptant un qualsevol d'aquests milloraments de conreu, Catalunya podria prescindir de les importacions de blat.

La conservació dels fems

Voleu un exemple de la necessitat de tenir bé els femers?

Avui la major part encara dels nostres pagesos té el femer en

males, en pèssimes condicions, deixant perdre els sucus que dels fems van rajant de mica en mica. I aquests sucus s'enduen la fertilitat i deixen un munt de matèries palloses sense valor fertilitzant.

Per a demostrar que això és veritat hi ha una manera senzilla. S'agafen un parell de caixes o caixons de qualsevol mena i s'omplen de terra igual. En el primer es posa la quantitat de fem que correspon donat el volum de terra que conté; el segon es rega amb els sucus del femer.

Se sembra als dos caixons una mateixa planta i es cura en tots dos de la mateixa manera.

Veurem que el desenrotllament de la planta sembrada al caixó regat amb suc, és molt major que el de l'altra, alimentada amb pallota estèril.

D'això s'ha de treure la conseqüència que els femers han de fer-se de manera que els sucus no es perdin; cal recollir-los per a regar el munt cada vegada que la seva superfície comenci a secar-se.

NOTICIARI

La protecció als animals i plantes. S'ha publicat una Reial ordre establint amb caràcter obligatori en tot el país la protecció als animals domèstics i les plantes útils, i declarant d'utilitat pública les associacions que tinguin per finalitat divulgar i arrelar els preceptes conduents a l'esmentada protecció. La cosa és, com tothom veu, molt important.

Més disposicions contra el vi. Sembla que el govern britànic té el propòsit de gravar amb un important impost la importació de vins de luxe.

La llagosta de nou. A Almeria s'han comprovat focus de llagosta, de certa consideració.

Hom ha donat, com sempre, les ordres oportunes per a l'extinció.

L'exportació de vins a França disminueix. En 1924 exportàrem a França 1.547.888 hectolitres, mentre en 1925 n'enviàrem sols 777.582; la meitat.

S'ha celebrat a Mollerussa una reunió de sindicats particulars de la zona regada pel canal d'Urgell, a l'objecte d'estudiar la manera d'augmentar l'aigua disponible per regar. El projecte aprovat és el de construir un canal auxiliar que assegurarà a l'Urgell una dotació de 6.000 litres d'aigua per segon, en tot temps. Aquesta quantitat estarà garantida pel pantà de Camarasa.

La comissió encarregada de proposar solucions per a resoldre la crisi vinícola ha lliurat el seu inform al govern. Hi ha un dictamen de majoria en forma de projecte de llei de 65 (diem seixanta cinc) articles i un de minoria. Les discrepàncies toquen, pel que sembla punts essen-

CLAPES I JULIÀ

ABANS JOSEP SANTANA SOLER

Agents exclusius per Catalunya dels Superfosfats de la «Compagnie Bordelaise des Produits Chimiques» de Bordeaux.

Sulfat d'amoniac i nítrat de sosa.

Arseniat de sosa i cianur sòdic.

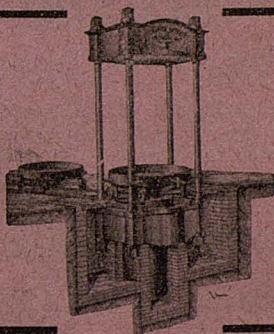
Venedors exclusius del «LYSOL» de la casa Schulke & Mavr A. G., d'Hamburg.

Gran Via Laietana, 17
BARCELONA
Apartat 226

TALLERS PFEIFFER

A. CASAJUANA PFEIFFER, Enginyer Industrial
Pere IV, 109 - Casa fundada en 1855 - Barcelona

Fundició i construcció de maquinària en general - Especialitat en maquinària per a elevació d'aigües - Fabricació d'olis - Elaboració de vins - Bombes d'embol per a totes les aplicacions - Premses i bombes hidràuliques - Trens de sanejament - Arades - Molins de vent - Cilindres de paper per a calàndries - Tuberies - Preses i vàlvules de totes classes, etc. etc.

El salvador de l'agricultura és el

Sabó - Pyrethre CAUBET

Destruïx ràpidament tots els paràsits

És un insecticida incomparable, perquè a la par que gran tòxit per als insectes, és inofensiu per a l'home i animals domèstics

Demaneu mostres i fulls explicatius, gratis:

Antoni Caubet s. A.

Ribas, 5 Correspondència: Apartat 522
BARCELONA

Bàscula IDEAL

per al Camp (patentada)
adaptable per arreu i
fàcilment transportable

Demaneu un fullotó explicatiu

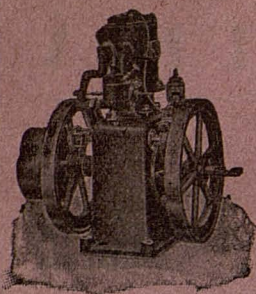
**Fàbrica de bàscales
i caixes per a cabals**

Carretera
Coll Blanch, 31
Telèfon 184 H.

R. ROCH H.

(HOSPITALET)
BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores citeu AGRICULTURA

MOTORS

per a benzina, alcohol, petroli, etc.
des de 1 fins a 20 HP.

GRUPS ELECTROGENS

PER A LLUM
I FORÇA

Instal·lacions com-
pletes per a regors
i elevacions d'aigua.

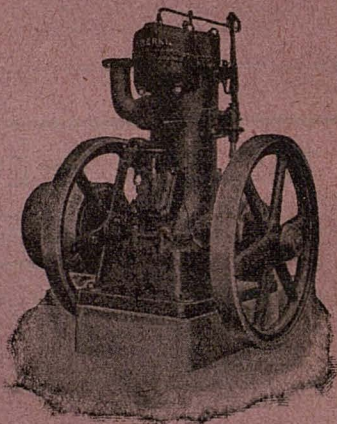
MOTORS SEMI-DIESEL

PER A OLIS PESATS

Tipus industrials, agrícoles, elèctrics i marins.
Des de 6 HP en endavant, amb un o més cilindres.
Consum de combustible: 250 grams per HP hora

Josep Comas i C.^a

Bailén, 19 - BARCELONA

Vins SABATÉ

F. García Ruano

Lauria, 100 Telèfon 1614 G.

Ceps resistents
Grans produccions
Berlandieris

"Centro Vitícola del Panadès"

VILAFRANCA DEL PENEDÉS
(Barcelona)

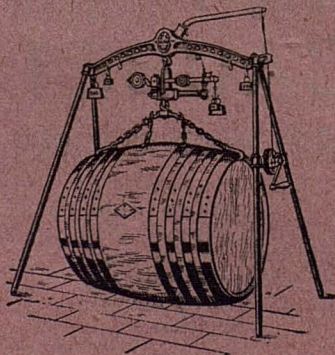
JAUME SABATÉ

Telèfon 1

Demanint-se catàlegs

Bàscules ARISÓ

SANS, 12 :: BARCELONA

Les utilitzen en quasi tots els Sndcats, ma-
gatzems d'olis i vins, i indústries, per llur
duració, seguretat i exactitud

CAIXES D'ACER PER A VALORS
AMB CLAU I SENSE

Nou sistema patentat d'un sol bloc massís
INFRACTURABLES, contra FOC i SOPLET

Bàscula Grua portàtil model 207 : Demani dibuixos i preus

En dirigir-vos a les cases anunciadores citeu, AGRICULTURA

cials. La majoria proposa la implantació de la declaració de collita, per bé que no en forma àmplia, mentre la minoria n'és contrària.

Es limita la producció d'alcohol industrial i es prohibeix el seu ús per la fabricació de begudes alcohòliques destinades al país. El govern ara s'ho estudia.

Els Consells de Foment són ben morts a mans dels enginyers agrònoms provincials. El mateix dia que queia el Directori, es publicà una Reial ordre testament del general Vives, gravant la riquesa rústega amb 0'50 per 100 del líquid imponible; aquests cabals seran invertits pel servei agronòmic. Els Consells de Foment, per fer bonic, queden reduïts a entitats decoratives, sense un cèntim i sense atribucions.

Nou laboratori d'anàlisi. L'Institut de Sant Isidre, sota la direcció del doctor Pere J. Girona, obrirà en breu un laboratori d'anàlisi químic, en el qual, ultra els anàlisis corrents d'adobs, terres, aigües, productes agrícoles, insecticides, anticriptogàmics, etc., es donaran cursos breus d'enologia.

Les tarifes seran molt econòmiques.

Recomanem als nostres lectors que se serveixin d'aquest nou laboratori, que ofereix totes les garanties.

Planter de moreres. El Foment de la Sericicultura Espanyola, de Barcelona, ha establert a Reus un planter de moreres apte per a produir anyalment 40.000 estaquets per a repartir entre els sericicultors.

La venda de la llet. L'Ajuntament de Barcelona ha advertit a tots els industrials que es dediquin a la venda de llet a la ciutat que des del dia 1 de febrer seran exigibles responsabilitats als que no compleixin les disposicions del Reglament de policia sanitària aprovat el dia 28 de setembre de l'any passat.

Altrament, per a posar en condicions, conforme al susdit Reglament, el material d'envàs i transport, es concedeix de temps fins al 1 de març.

Els qui desitgin informacions sobre aquest tema, poden adreçar-se per carta a l'Institut municipal d'Higiene, plaça de Lesseps, 2.

El conreu del tabac. S'ha publicat una R. O. convocant als agricultors per a què presentin instàncies sollicitant autorització per al conreu del tabac.

El planter, talment com anunciàvem en un dels números anteriors, serà facilitat per la Comissió Central d'Assaigs, al preu de 10 cèntims el gram.

La quantitat de plantes a cultivar és de 24 milions, les quals necessiten aproximadament una superfície de 2.000 hectàrees.

El número mínim de plantes que por cultivar un concessionari és de 5.000. Per a concedir autorització en un terme municipal cal una demanda mínima de 2.500 plantes.

No es concediran llicències per al conreu en els pobles o llocs de difícil accés, ni tampoc en terrenys manifestament impropis per al conreu. És precís així mateix per a obtenir autorització, disponer de locals propis per a la dessecació de les plantes.

En concepte de drets i despeses de vigilància, els interessats pagaran 50 pessetes per hectàrea.

El producte serà classificat en quatre classes, de les quals la primera es pagarà a 2'50 pessetes, posada al magatzem, i la quarta a 1 pesseta.

La Comissió cotonera. La «Gaceta» ha publicat una R. O. per tal de reorganitzar la Comissió cotonera amb data del 24 del proppassat de setembre.

La Direcció d'Agricultura, que fins ara portava el nom de «Dirección General de Agricultura, Minas y Montes», d'ara en endavant s'anomenarà solament «Dirección General de Agricultura y Montes».

Altrament, els pagesos no hi han guanyat res. En tot cas hi han perdut una mina.

El proveïment de carn de Barcelona. El senyor baró d'Abella ha exposat darrerament a l'Institut Agrícola de Sant Isidre un interessant projecte per a proveir Barcelona amb carn provinent de la muntanya catalana i aragonesa.

En síntesi, el projecte esmentat presenta els punts següents :

Intensificar la producció de bestiar a les comarques assenyalades, establint mercats permanents on l'entitat que es constituís adquirís a «pes viu» els caps de bestiar els propietaris dels quals vulguessin desfer-se'n i que estiguessin proveïts del corresponent certificat sanitari.

Constitució d'un «Escorxador rural» a Balaguer, lloc estratègic d'unió de la muntanya amb la plana que dintre poc de temps disposarà de quatre línies fèrries que poden facilitar l'arribada a Barcelona en sis hores de la carn refredada «sense congelar».

La resta del bestiar adquirit, o sigui el que no reunits encara condicions per al sacrifici, es repartiria entre els pagesos d'Urgell i els beneficiants pel canal d'Aragó i Catalunya que ho demanessin, durant el temps necessari per a completar el seu desenvolupament, sense exigir l'import del bestiar fins a la seva entrada a l'escorxador. La intervenció i fiscalització correrà a càrrec dels Sindicats.

Establint el primer escorxador rural a Catalunya, deurien seguir-ne d'altres a Vich, Girona, etc., llocs a propòsit com el proposat de Balaguer per aconseguir amb regularitat el proveïment dels dos mil caps de bestiar que setmanalment són engolits per la nostra urbs.

L'agricultura i la ramaderia han d'anar plegades. Tot bon pagès ha de criar bestiar. Així, ultra augmentar els seus ingressos amb els productes del bestiar, els augmenta també pel major producte que obté de les terres que conrea.

INFORMACIONS COMERCIALS

Adobs. — Superfosfat d'ossos, 18-20 % d'àcid fosfòric i 1-2 % de nitrogen, a 17 pessetes; superfosfat de calç, 18-20 %, a 13; superfosfat, 16-18 %, a 11'50; superfosfat 13-15 %, a 10 pessetes.

Sulfat amònic, 20-21 % de nitrogen, a 49 pessetes; nitrat de sosa, 15-16 %, a 46.

Tot per 100 quilos i per vagó complet.

Sulfat de potassa, 90-92 equivalent al 49-50 % de potassa pura, a 34 pessetes; clorur de potassa a 90-92 equivalent a 50-51 % de potassa, a 28.

Anticriptogàmics i insecticides. — Sulfat de ferro en gra, a 13 pessetes; en pols, a 14; per sac de 70 quilos.

Sofre sublimat, flor pur, a 16'25 pessetes els 50 quilos; refinat LUISIANA, a 12 els 400 quilos; Floristella, 90-100 a 10'50 els 40 quilos; sublimat terrós, a 31 pessetes els 100 quilos; canó, a 32 els 100 quilos.

Bestiar. — Preus de la carn: Bens, fins a 4'90-5 pessetes quilo; bens portuguesos, a 4'70-4'75; ovelles, fins a 4'75-4'90; ovelles país, a 4'50-4'70. El mercat es manté ferm, sobretot per la manca d'existències

Cereals i farines. — Les festes han portat una paralització del mercat, però, no obstant, els preus es mantenen fermes, car se'n demanen de superiors, als que els fabricants estan disposats a pagar. Heu's aquí algunes vendes realitzades: Aragó i Navarra, 53-54 pessetes per 100 quilos, sense sac i damunt vagó origen; Castella i Manxa, 51-52; Extremadura, 49-49'50; Urgell i Vallès, 51-52.

Les farines es cotitzen a 68-69 pessetes l'extra local; a un parell de pessetes menys la corrent; a 67-68 l'extra blanca de Castella, i a 66-66'5 la blanca corrent de Castella. Preus per sac de 100 quilos, damunt carro a Barcelona.

El morenc es cotitza a 35-35'50 pessetes per 100 quilos, amb tendència a l'alça.

L'ordi d'Urgell, a 46-47; la civada d'Extremadura, a 37-40. Tot per 100 quilos, amb sac, damunt carro Barcelona.

Despulles. — Número 3, 29-30 pessetes; Número 4, 27-28; Segones, 23-24; Terceres, 22-23; Quartaes, 21-22; Estranger (segons classe), 18-24. Els 60 quilos, amb sac, damunt carro Barcelona.

Menut (prims), 18-19 rals; Segonet, 17-18; Segó, 14-15. La quartera de 70 litres, sense sac, damunt carro Barcelona.

Fruites. — Ametlla amb closca, mollar, a 230 pessetes; amb closca forta, a 125; gra Esperança, primera, a 620; llargueta, a 590; Mallorca escollida, a 600 pessetes els 100 quilos.

Avellanès: negreta escollida, a 135 pessetes; garbellada, a 130; gra, primera, a 425 els 58 quilos.

Forratges i aliments pel bestiar. — Alfals primera, a 7'50-8 pessetes;

alfals segona, 7-7'50; palla llargueta, 4'50-5; palla curta, 4-4'50. Els 40 quilos, damunt carro Barcelona.

Polpa remolatxa país, a 50 pessetes; turtó de coco, 30-31. Els 100 quilos, amb sac, damunt carro Barcelona.

Garrofa italiana, a 47-48 rals; negra Vinarç, 50-51; negra Castelló, 50-51; negra Matafera, 59-50; negra roja, 49-50; Eivissa, 38-39; Mallorca, 37-38. Els 42 quilos, sense sac, damunt carro Barcelona.

Llegums. — Faves Llobregat, a 46-47 pessetes; faves Extremadura, 49-50; favons ídem, 49-50; veces Navarra, 53-54; veces Sagaria, 50-51; veces Andalusia, 50-51; veces estrangeres, 45-46; Erps, 44-44'50; faves estrangeres, 46-47; favons estrangers, 47-49; Mongetes Mallorca, 83-84; València, 80-82; estranger, segons classe, 70-80.

Olis. — Les festes de Nadal i de Cap d'any han paralitzat el mercat i s'han fet molt poques operacions; això, que es repeteix cada any, fa que cap a mig gener hi hagi sempre una mica de baixa, per tal com les ofertes dels productors, que han anat treballant, són més fortes que les demandes.

Els mercats estrangers estan també encalmats. França tem un impost de sortida de 20 francs per 100 quilos; Itàlia no pot fer grosses compres a causa de la política econòmica del govern. Són condicions que podrien afavorir els nostres olis als mercats de consum si els exportadors saben aprofitar-se'n.

En olis d'Andalusia s'han fet algunes operacions: el corrent de tres graus entre 49 i 50 duros la carga, al magatzem del comprador a Barcelona. En fins de la mateixa procedència, els preus han variat entre 52 i 54 duros, segons la qualitat. També s'han fet algunes operacions en olis de quatre i cinc graus d'acidesa, a preus entre 46 i 74 duros.

Els d'Aragó es fan a 58 duros els vells i a 62 els nous, encara que amb poca demanda; pels de Casp es fan de 59 a 61 duros.

Els de Tortosa es continuen fent a origen de 33 a 36 pessetes el càntir segons la seva acidesa; a Barcelona es resisteixen a pagar aquests preus.

A Reus es fan els olis bons a 39 i 40 pessetes i fins a 36 els més fluïxos; a Barcelona arriben a 61 i 62 duros la carga.

A Borges es fabrica car i es demanen de 39 a 42 rals el quartà; aquests dies s'han fet algunes operacions per a cases italianes.

Els refinats d'oliva es venen entre 55 i 56 duros la carga.

Els olis de cacauet es cotitzen a 205 pessetes els 100 quilos, sobre moll Barcelona, a embarcar de seguida; a 203 es fan contractes a entregar durant el primer trimestre de l'any.

Els refinats de cacauet es venen de 214 a 220 pessetes els 100 quilos.

Els olis de pinyola al sulfur es veuen una mica animats els de baixa acidesa, continuant parats els d'alta graduació destinats a la saboneria.

S'han fet ajustos d'olis de menys de deu graus a 140 pessetes els 100 quilos sobre vagó origen.

Els de saboneria es compren entre 26 i 28 duros carga sobre moll Barcelona.

Els olis de sulfur, neutralitzats i decolorats per la indústria, es fan a 44 i 45 duros carga.

I els refinats semi-comestibles es paguen entre 46 i 47 duros.

Ous. — Fayó, a 66 pessetes el 100; Cartagena, frescos, a 118; país (càmara frigorífica), a 84; Mallorca, a 96. Preus fermes.

Vins. — Les notícies que corren, referents a la promulgació d'una llei especial proposada per la comissió encarregada de l'estudi de la crisi vinícola, no han produït cap modificació al mercat, que continua, com sempre, encalminat. Es diu que les opinions dels membres de la comissió no han coincidit en els punts essencials, i això fa témer una nova disposició de la categoria dels draps calents. Sembla, de totes maneres, com si alguna cosa es veïés en la llunyania favorable al vi.

Els preus han estat: Priorat blanc, 8 rals; rosat, 6; negre, 5 i mig.

Misteles blanques, de 10 a 11; negres, 11; vins per destilleria, 5 rals. Tot grau carga.

Tots aquests preus es refereixen al mercat de Barcelona.

LLUÍS MARSAL

CONSULTORI

En aquesta secció els contestarem gratuïtament i per torn rigorós a totes les consultes que facin els lectors

M. M., Sant Andreu. — Per treure les formigues d'una habitació pensem que li anirà bé una solució de hiposulfit de sosa a raó de 100 grams per litre d'aigua. Regui amb aquesta solució els llocs freqüentats per les formigues, i si l'ha descobert, el formiguer i tot.

L'hiposulfit el trobarà a les drogueries.

A. S., Ciutat. — Per decolorar el vinagre usi negre animal en pasta a raó de 100 grams per hectolitre. Desfà el negre en un xic de vinagre i el tira després a la bóta, remenant durant una estona. Deixa en repòs i decanta al cap de 7 o 8 dies.

Si el líquid no és completament clar, clarifiqui'l amb un parell de cires d'ous batudes.

Rebiem amb molt de gust la seva visita.

T. U., Prat. — És molt possible que la seva plantació d'espàrrecs sigui atacada per podridura. Si la terra ha portat abans alfals, gairebé es pot donar per segur.

El remei resulta un xic difícil com sempre que el mal d'infecció és del terreny. No volent canviar conreu, provi d'arrencar i cremar les plantes mortes i les del voltants d'elles; cavi la terra i deixi exposades a l'aire les capes inferiors i regui-les amb una solució al 5 per 100 de sulfat de coure.

Adobi la resta de la plantació amb adobs químics. No esmerci gens de fens.

P. S., Lleyda. — Les gallines es mengen les plumes quan en llur alimentació manquen matèries nitrogenades. El remei, doncs, és senzill.

dongui-les residus de cuina, de carn, etc., i millor farina de carn o de peix, que es troba al comerç i que tindrà l'avantatge d'augmentar la posta dels ous.

I R. Ciutat. — Experiments fets a Itàlia per diferents autors demostren que els tractaments Lotrionte i Berlese, per a combatre la mosca de l'oliva, als quals vostè es refereix, no són perillosos per les abelles. Aquestes, o perquè estan dotades d'un instint meravellós, o perquè el líquid que s'emptra no els agrada, no corren cap perill.

Nosaltres, però, tot i creient en aquestes experiències, no ens atrevíem pas a recomanar l'ús de les solucions dolces enverinades en el cas de vostè. Ens sembla perillós de posar en el mateix i petit tros de terra abelles i arbres recoberts de suc dolç emmetzinat.

Per desgràcia, fora dels mètodes Lotrionte i Berlese no hi ha res per a combatre la mosca. Tenint present que vostè hauria de defensar isoladament pocs arbres i que, per tant, com se sap, el tractament perd eficàcia, creiem que el millor és que es resigni a perdre les olives i que salvi les abelles. Els mètodes indicats no serveixen per salvar pocs arbres; per què donin resultat s'han de tractar masses compactes considerables. En conseqüència, per no salvar les olives s'exposa a perdre les abelles.

Els fruiters en forma baixa li donaran excellent resultat; són, però, més difícils de podar.

Pot aprofitar els rebrots americans que surten dels ceps ja morts; naturalment, millor seria que fes un desfons i comencés de nou. Tractant-se d'una plantació casolana, no val potser la pena de plantar de nou.

R. S

CALENDARI

de sèmbras i plantacions de Farratges més generalitzats o cultivats a Catalunya

GENER I FEBRER

FARRATGES

Se sembren des de febrer o així que el temps abonança:

Col geganta (per a fulles).— Llanties espesses.— Niàmars en tubèrculs i durant els dos mesos.— Trèbol gros o Trèfula.— Trepadella (millor en la tardor).

Per majors detalls dirigir-se a

XANCÓ I CALVIS
BAILÉN, 2. ETL. - BARCELONA

LLAVORS PER FARRATGES DE PURESA I GERMINACIÓ GARANTIDA

No compreu sense demanar preus a aquesta casa

LISOL

Insecticida indispensable a
l'Agricultura
Ramaderia
i Higiene

Demani's el fulletó «EL LISOL
EN AGRICULTURA» que enviem
gratis.

Vallès Germans

Masini, 79 - Sans - Barcelona

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTUA

Els miliars de petits ous de l'ovari

d'una gallina!

maduren en poques hores quan la Ponedora rep en son menjar *tots* els elements de composició de l'ou (Proteïnes, Fosfats, Lecitines i Calç). — El empleu diari de

Farina de Peix Fresc

"ATLANTIC"

que és l'aliment millor equilibrat i el més ric en Proteïnes, 62 %; Fosfats i Lecitines, 18 %; Calç, 7 %, acumula a l'ovari reserves de gèrmens totalment madurs. Així és que la Gallina té una posta abundant i durable, sense desnodrir-se mai.

RACIÓ DIÀRIA: 10 GRAMS

MILIARS DE REFERENCIES:

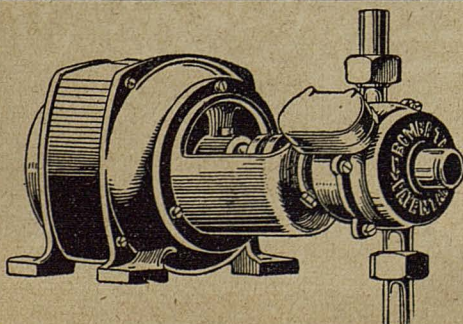
Sindicats Agrícoles i Ex-professors de la Mancomunitat de Catalunya

REPRESENTANT GENERAL PER A ESPANYA:

ENRIC TEIXIER

Proveïdor efectiu de la Reial Casa

GRANOLLERS (PROV. DE BARCELONA)

LA BOMBA que reuneix les característiques més avantatjoses

ÉS LA
TANK

La ÚNICA que no té estopada No necessita engrassament

Constructor exclusiu:

J. Maristany Casajuana

Oficines i Tallers: Prim, 86 i Madoz, 1
Telèfon 265 B. - BADALONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

RAJOLES, TEULES, TOTXOS

maons (plens i buits) cairons, etc., ha de fabricar-los a màquina a fi d'obtenir de la terra tot el seu rendiment

La casa VILLALTA, de Barcelona, és la que millor podrà servir-lo en

Màquines, Forns Assecadors

i tot el que pertany a la indústria ceràmica i de fabricació de materials per a construcció

Visiti o escrigui avui mateix a la SECCIÓ A de la casa

Vda. J. F. VILLALTA, S. en C.

BARCELONA

OFICINES:

Nou Sant Francesc, 28

Apartat Correus n.º 65

Telèfon 568

Compañía anónima de Productos Químicos

Sulfat de ferro de classes especials per a l'agricultura

Àcids sulfúric, muriàtic, nítric i fluorídric. - Amoníac puríssim i comercial. Alums, Bisulfats de sosa Sulfat d'Alúmina, de sosa, de zenc, Mini de plom, Litargiri, Sulfur de ferro, etc.

MONCADA, 23
Barcelona

Bàscules caixes per a cabals Pibernat

Parlament, 9

Barcelona

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

ALTHEIN

Pinso melassat sec per a tota mena de bestiar : Rendeix la major utilitat per a l'engreix i la producció de llet

Es un excel·lent complementari per al cas de treballs de fatiga

L'Althein està exempt de tota generació patògena i és presentat com un segó.

Composició promitjana i comparada

	Althein %	Ordi %	Civada %	Blat de moro %	Gar- rofa %
Aigua.	3'56	14'—	12'40	12'70	13'—
Greixos	0'59	2'30	5'20	4'70	0'50
Cel·lulosa	9'85	4'90	11'20	2'30	9'10
Matèries amilàcees	65'39	66'10	57'80	68'60	69'97
Matèries protèiques.	12'22	10'—	10'40	10'10	5'08
(D'aquestes el 8'52 % és albúmina pura)					
Cendres	8'39	2'70	3'—	1'60	2'35
(El 0'15 % d'aquestes cendres és àcid fosfòric assimilable)					
	100'00	100'00	100'00	100'00	100'00

(Anàlisi de l'Institut d'Inspecció i Comprovació de Leipzig).

L'Althein és, doncs, un producte de gran nutrició que, barrejat amb el pinso de grans, n'augmenta el rendiment.

És interessant de remarcar que l'Althein conté un 10 % menys d'aigua que les altres substàncies i això fa que sigui un 10 % més barat.

Dosis per a barrejar per meitat amb els grans

	Quilos
Cavalls grans (pesant de 650 a 800 quilos)	2'500
» mitjans » » 500 a 650 »	2
» petits » » 350 a 500 »	1'500
Bous d'engreix	2'500
» de treball	2'500
Vaques de llet	2
Vedelles	0'250 a 1'200
Bens	0'075 a 0'250
Moltons d'engreix	0'075 a 0'300
Porcs. (per 100 quilos de pes)	1'

Per a donar-lo es reparteix amb els pinsos del dia, substituint una part de l'aliment ordinari per l'Althein corresponent.

Es convenient d'humitejar-lo una mica abans de donar-lo per a que no sigui tant eixut.

L'Althein és ensacat a 80 quilos.

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA